

การพัฒนารายวิชาการอ่านภาษาจีนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
สาขาการสอนภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

The Development of Chinese Course Focused on Student-Centered Learning
For Teaching Chinese as a Foreign Language Department: Faculty of Education,
Silpakorn University

ศศิณัฐ สรรคบุรานุรักษ์

อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์ สาขาการสอนภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์
โทร. 089 - 8606059 E-mail: suzhen_g@hotmail.com

บทคัดย่อ

การออกแบบและพัฒนาการสอนเป็นกระบวนการนำหลักการเรียนรู้และการสอนมาใช้ในการวางแผนเพื่อจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ มีระเบียบแบบแผน นอกจากจะส่งผลให้ผู้สอนมีการวางแผนอย่างเป็นขั้นตอนแล้ว ยังส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วย การออกแบบการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้สอนจำเป็นต้องออกแบบการสอน การจัดกิจกรรม เทคนิคการสอนต่างๆ ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนและมุ่งให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ ดังนั้นผู้สอนต้องเข้าใจลักษณะวิชาและเข้าใจผู้เรียนให้รอบด้าน เพื่อที่จะออกแบบการสอนในรายวิชานั้นๆ ให้เหมาะสมกับความสามารถในการรับรู้ของผู้เรียนแต่ละกลุ่ม ทั้งนี้ในการออกแบบและพัฒนาวิชาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญนอกจากจะต้องคำนึงถึงกลุ่มผู้เรียนแล้ว ยังต้องคำนึงถึงลักษณะของรายวิชาด้วย เช่น รายวิชาที่เป็นภาษาก็จำเป็นต้องเน้นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนฝึกทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนเป็นหลัก รายวิชาด้านวิทยาศาสตร์ก็จำเป็นต้องเน้นกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนฝึกการสังเกต ทดลองเป็นต้น การออกแบบและพัฒนาการสอนจึงเป็นเครื่องมือสำคัญอย่างหนึ่งสำหรับผู้สอนที่จะสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ในการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในส่วนนี้ขอกล่าวถึงการออกแบบและพัฒนารายวิชาการอ่านภาษาจีนในระดับอุดมศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

คำสำคัญ: การพัฒนารายวิชา ภาษาจีน การเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

Abstract

Designing and developing a teaching model is a process that a teacher applies learning and instructional theoretical foundations to planning. Not only the process helps the teacher to plan teaching systematically, but also student effectiveness of learning can be improved. To reach this goal by creating a student-centered classroom, a teacher must thoughtfully design instructional activities through planning and the use of progressive steps. He/She needs to really get into the characteristics of the course and get a well-rounded understanding of his/her students. This will help the teacher in planning suitable activities that enhance learning ability.

In addition to the focus on learners, a teacher must understand the characteristics of his/her own course. While a language teacher should focus on listening, speaking, reading, and writing activities, a science teacher should concern him/herself with activities related to observations and experiments, etc. Thus, designing and developing a teaching model is an important strategy for a teacher to reach effectively instructional goals. This article will deal with designing and developing an undergraduate student-centered teaching model in Chinese Reading.

Keywords: Course Development, Chinese Language, Student-Centered Learning

บทนำ

การอ่านเป็นทักษะแรกที่สำคัญและจำเป็นสำหรับการศึกษาในศตวรรษที่ 21 และเป็นพฤติกรรมที่รับสารที่สำคัญรูปแบบหนึ่ง จะเห็นได้ว่าข่าวสารต่างๆ เมื่อมีการนำเสนอด้วยการพูดหรืออ่านให้ฟังผ่านสื่อแล้วส่วนใหญ่จะมีการเก็บบันทึกไว้ในรูปของสิ่งตีพิมพ์หรือเป็นหลักฐานอ้างอิงต่อไป องค์การศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) ใช้ความสามารถในการรู้หนังสือของประชากรประเทศต่างๆ มาเป็นดัชนีวัดระดับการพัฒนาของประเทศนั้นๆ

ในการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาที่สองนั้น ประเด็นหนึ่งที่นักการศึกษาให้ความสนใจนับตั้งแต่ปลายปี ค.ศ.1970 เป็นต้นมา ปัจจุบันสถาบันขงจื้อและศูนย์จีนศึกษาในประเทศไทยได้ตระหนักถึงความสำคัญของการอ่านว่าการอ่านมีความสำคัญต่อการพัฒนาด้านความคิดของมนุษย์ เนื่องจากการอ่านเป็นกระบวนการที่ผู้อ่านรับรู้สารซึ่งเป็นความรู้ ความคิด ความรู้สึก และความคิดเห็นที่ผู้เขียนถ่ายทอดออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร การที่ผู้อ่านจะเข้าใจสารได้มากน้อยเพียงไร ขึ้นอยู่กับประสบการณ์และความสามารถในการใช้ความคิด การอ่านนอกจากจะทำให้รับรู้ข่าวสารข้อมูลต่าง ๆ ทั่วโลก ซึ่งปัจจุบันเป็นโลกของข้อมูลข่าวสารด้วยแล้วยังมีประโยชน์ด้านจิตใจของมนุษย์ คือ ทำให้ผู้อ่านมีความสุข มีความหวัง และมีความอยากรู้อยากเห็น อันเป็นความต้องการของมนุษย์ทุกคน และที่สำคัญยิ่งประการหนึ่ง คือ การอ่านมีประโยชน์ในการพัฒนาตนเอง คือ พัฒนาการศึกษา พัฒนาอาชีพ พัฒนาคุณภาพชีวิต ทำให้เป็นคนทันสมัย ทันทต่อเหตุการณ์ และมีความอยากรู้อยากเห็น การที่จะพัฒนาประเทศให้เจริญรุ่งเรืองก้าวหน้าได้ต้องอาศัยประชาชนที่มีความรู้ความสามารถ ซึ่งความรู้ต่าง ๆ ก็ได้มาจากการอ่านนั่นเอง

ดังนั้นการออกแบบและพัฒนารายวิชาการอ่านภาษาจีนเพื่อให้ผู้เรียนบรรลุตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ จึงมีความจำเป็นต้องนำวิธีการเชิงระบบมาปรับใช้ในการออกแบบและพัฒนารายวิชา ซึ่งนับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะจะเป็นตัวชี้แนะแนวทางสำหรับผู้สอนในการจัดเตรียมการสอนอย่างมีระบบ เพื่อที่จะนำความรู้ที่มีถ่ายทอดสู่ผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดผลสัมฤทธิ์กับผู้เรียนอย่างสูงสุด

วิธีการเชิงระบบ

อุทัย บุญประเสริฐ (2539) ได้ให้คำอธิบายไว้ว่าวิธีการเชิงระบบหรือเทคนิคเชิงระบบ หมายถึง วิธีการนำเอาความรู้เรื่องระบบเข้าเป็นกรอบช่วยในการค้นหาปัญหา กำหนดวิธีการแก้ปัญหาและใช้แนวทางความคิดเชิงระบบช่วยในการตัดสินใจแก้ปัญหา

ก่อ สวัสดิพานิช (ม.ป.ป.) ได้ให้ความหมายของทฤษฎีเชิงระบบว่า เป็นกลวิธีอย่างหนึ่งซึ่งใช้ในการวิเคราะห์ การออกแบบและการจัดการ เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่วางไว้อย่างสัมฤทธิ์ผลและมีประสิทธิภาพ

กาญจนา คุณารักษ์ (2553) อธิบายวิธีการเชิงระบบในการจัดการเรียนการสอนไว้ว่าการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบเป็นวิธีการหนึ่งในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครู ให้มีทั้งศิลป์และศาสตร์ในการสอน

จากความหมายของนักการศึกษา จึงอาจกล่าวสรุปได้ว่า วิธีการเชิงระบบ (System Approach) หมายถึง กลวิธีในการออกแบบและการจัดการ ที่อาศัยทั้งศาสตร์และศิลป์มากำหนดวิธีการแก้ปัญหา เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การออกแบบการเรียนการสอน

มีนักการศึกษาได้นิยามความหมายของการออกแบบการเรียนการสอนไว้มากมายดังนี้

กาญจนา คุณารักษ์ (2553) การออกแบบการสอน หมายถึง กระบวนการแก้ปัญหาการเรียนการสอนโดยการวิเคราะห์สถานการณ์ หรือเงื่อนไขการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ แล้วจึงวางแผนการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุจุดหมาย โดยอาศัยความรู้จากหลายๆ ทฤษฎี เช่น ทฤษฎีการเรียนการสอน ทฤษฎีการเรียนรู้ ทฤษฎีการติดต่อสื่อสาร ตลอดจนทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์คอมพิวเตอร์

ดิคค์และแคร์รี่ (Dick and Carey, 1985) การออกแบบการเรียนการสอนคือ วิธีการที่เรียกว่าวิธีการเชิงความรู้ (Knowledge Approach) และวิธีการเชิงผลิตภัณฑ์ (Product Approach) ตามแนวคิดวิธีการเชิงความรู้ ผู้เรียนจะถูกคาดหวังว่าจะสามารถบอกหลักการของการออกแบบการเรียนการสอนได้ ส่วนวิธีการเชิงผลิตภัณฑ์ ผู้เรียนจะถูกคาดหวังว่า ผู้เรียนไม่เพียงแต่รู้เรื่องการออกแบบการเรียนการสอนเท่านั้น แต่จะสามารถประยุกต์ใช้หลักการในการออกแบบสิ่งที่ใช้ในการเรียนการสอน (Instructional Materials) ได้ ซึ่งดิคค์และแคร์รี่พบว่าแนวคิดหลังนี้ประสบความสำเร็จมากที่สุดในการสอนการออกแบบการสอน

ไชยยศ เรืองสุวรรณ (2533) การออกแบบการสอนอาจเรียกได้หลายชื่อ เช่น การออกแบบระบบการเรียนการสอน (Instructional System Design: ISD) การพัฒนาระบบการเรียนการสอน (Instructional System Development: ISD) การออกแบบระบบการเรียนรู้ (Learning System Design: LSD) การเรียนการสอนแบบสมรรถภาพ (Competency-Based Instruction) การเรียนการสอนแบบอิงเกณฑ์ (Criterion-Reference Instruction) และเทคโนโลยีการปฏิบัติ (Performance Technology)

ดังนั้นการออกแบบการเรียนการสอนจึงหมายถึง การนำวิธีการเชิงระบบมาเป็นตัวกำหนดแผนการจัดการเรียนรู้ การใช้วิธีการเชิงระบบก่อให้เกิดประสิทธิภาพกับการออกแบบการเรียนการสอน เป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงจากหลักการเรียนรู้และการสอนมาสู่การวางแผนการจัดการเรียนการสอน ซึ่งในการวางแผน โดยกระบวนการในการพัฒนานี้ครอบคลุมการพัฒนาเอกสารการเรียนการสอน กิจกรรมการเรียนการสอน การทดลอง การปรับปรุงการเรียนการสอน และกิจกรรมในการวัดและประเมินผลผู้เรียนโดยเป็นการนำหลักการทางวิทยาศาสตร์มาใช้อย่างเป็นระบบเพื่อให้การออกแบบหรือการวางแผนการสอนมีประสิทธิภาพสูงสุด

เทคนิคต่างๆในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

ปัจจุบัน การจัดการเรียนการสอนในลักษณะที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญได้เข้ามามีบทบาทในระบบการศึกษาไทยเป็นอย่างมาก ซึ่งชื่อเดิมใช้ว่า การจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Student Centered / Child Centered) การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญหมายถึง การจัดกิจกรรมโดยวิธีต่างๆ อย่างหลากหลายที่มุ่งให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ อย่างแท้จริงเกิดการพัฒนาตนและสังคมคุณลักษณะที่จำเป็นสำหรับการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมของประเทศชาติต่อไป การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งพัฒนาผู้เรียน จึงต้องใช้เทคนิควิธีการเรียนรู้รูปแบบการสอนหรือกระบวนการเรียนการสอนในหลากหลายวิธีซึ่งจำแนกได้ดังนี้ (คณะอนุกรรมการปฏิรูปการเรียนรู้, 2543)

1.การจัดการเรียนการสอนทางอ้อม ได้แก่ การเรียนรู้แบบสืบค้น แบบค้นพบ แบบแก้ปัญหา แบบสร้างแผนผังความคิด
แบบใช้กรณีศึกษา แบบตั้งคำถาม แบบใช้การตัดสินใจ

2.เทคนิคการศึกษาเป็นรายบุคคล ได้แก่ วิธีการเรียนแบบศูนย์การเรียน แบบการเรียนรู้ด้วยตนเอง แบบชุดกิจกรรม
การเรียนรู้ คอมพิวเตอร์ช่วยสอน

3.เทคนิคการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ ประกอบการเรียน เช่น การใช้สิ่งพิมพ์ ตำราเรียน และแบบฝึกหัด
การใช้แหล่งทรัพยากรในชุมชน ศูนย์การเรียน ชุดการสอน คอมพิวเตอร์ช่วยสอน บทเรียนสำเร็จรูป

4.เทคนิคการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นปฏิสัมพันธ์ ประกอบด้วย การโต้วาทีกลุ่ม Buzz การอภิปราย การระดม
พลังสมอง กลุ่มแก้ปัญหา กลุ่มทิว การประชุมต่าง ๆ การแสดงบทบาทสมมติ กลุ่มสืบค้น คู่คิด การฝึกปฏิบัติ เป็นต้น

5.เทคนิคการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นประสบการณ์ เช่น การจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม เกม กรณีตัวอย่าง
สถานการณ์จำลอง ละคร บทบาทสมมติ

6.เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ ได้แก่ ปริศนาความคิด ร่วมมือแข่งขันหรือกลุ่มสืบค้น กลุ่มเรียนรู้ ร่วมกัน ร่วมกันคิด
กลุ่มร่วมมือ

7.เทคนิคการเรียนการสอนแบบบูรณาการ ได้แก่ การเรียนการสอนแบบใช้เส้นเล่าเรื่อง (Story Line) และการเรียน
การสอนแบบแก้ปัญหา (Problem-Solving)

เทคนิควิธีการเหล่านี้ล้วนเป็นวิธีที่ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง ได้คิดค้นคว้าศึกษาทดลอง ซึ่งทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้
ด้วยตนเอง และผู้สอนมีบทบาทหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวกในหลาย ๆ ลักษณะ ดังนี้ (ชาติ แจ่มนุช และคณะ, ม.ป.ป. อ้างถึงใน
อารมณ์ ใจเที่ยง: 2544)

1.เป็นผู้จัดการ (Manager) เป็นผู้กำหนดบทบาทให้นักเรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมเข้าร่วมทำกิจกรรม แบ่งกลุ่ม หรือจับคู่
เป็นผู้มอบหมายงานหน้าที่ความรับผิดชอบแก่นักเรียนทุกคน จัดการให้ทุกคนได้ทำงานที่เหมาะสมกับความสามารถและความ
สนใจของตน

2.เป็นผู้ร่วมทำกิจกรรม (An Active Participant) เข้าร่วมทำกิจกรรมในกลุ่มจริง ๆ พร้อมทั้งให้ความคิดและ
ความเห็นหรือเชื่อมโยงประสบการณ์ส่วนตัวของนักเรียนขณะทำกิจกรรม

3.เป็นผู้ช่วยเหลือและแหล่งวิทยาการ (Helper and Resource) คอยให้คำตอบเมื่อนักเรียนต้องการความช่วยเหลือ
ทางวิชาการ ตัวอย่าง เช่น คำศัพท์หรือไวยากรณ์ การให้ข้อมูลหรือความรู้ในขณะที่นักเรียนต้องการ ซึ่งจะช่วยให้การเรียนรู้มี
ประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

4.เป็นผู้สนับสนุนและเสริมแรง (Supporter and Encourager) ช่วยสนับสนุนด้านสื่ออุปกรณ์ หรือให้คำแนะนำที่
ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนสนใจเข้าร่วมกิจกรรมหรือฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง

5.เป็นผู้ติดตามตรวจสอบ (Monitor) คอยตรวจสอบงานที่นักเรียนผลิตขึ้นมา ก่อนที่จะส่งต่อไปให้นักเรียนคนอื่น ๆ
โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านความถูกต้องของคำศัพท์ ไวยากรณ์ การแก้คำผิด อาจจะทำได้ทั้งก่อนทำกิจกรรม หรือบางกิจกรรมอาจจะ
แก้ทีหลังได้

จากแนวความคิดพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 โดยเฉพาะในหมวดที่ 4 แนวทางการจัดการศึกษา มาตรา 22 ได้กล่าวไว้ว่า “การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ”

ดังนั้นในการออกแบบรายวิชาหรือออกแบบการเรียนการสอน ผู้สอนต้องคำนึงว่าถึงแม้ผู้เรียนจะมีความแตกต่างกัน แต่ผู้เรียนทุกคนก็สามารถที่จะพัฒนาตนเองได้ และการเรียนรู้สามารถเกิดได้ในทุกที่และทุกเวลา ผู้สอนจึงต้องปรับเปลี่ยนบทบาทของตนเองจากความเชื่อในด้านการเรียนการสอนแบบระบบเก่าที่ยึดผู้สอนเป็นศูนย์กลาง (Teacher Centered) และหันมาให้ความสำคัญกับบทบาทของผู้เรียนมากขึ้น และผู้สอนคือผู้ที่ทำหน้าที่ออกแบบบรรยากาศในการเรียน จัดกิจกรรมต่าง ๆ หรือจำลองสถานการณ์เป็นต้น เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ โดยผู้สอนต้องคำนึงถึงเรื่องต่อไปนี้

- (1) ความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน
- (2) การเน้นความต้องการของผู้เรียนเป็นหลัก
- (3) การพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้เรียน
- (4) การจัดกิจกรรมให้น่าสนใจ ไม่ทำให้ผู้เรียนรู้สึกเบื่อหน่าย
- (5) ความเมตตากรุณาต่อผู้เรียน
- (6) การท้าทายให้ผู้เรียนอยากรู้
- (7) การตระหนักถึงเวลาที่เหมาะสมที่ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้
- (8) การสร้างบรรยากาศหรือสถานการณ์ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้โดยการปฏิบัติจริง
- (9) การสนับสนุนและส่งเสริมการเรียนรู้
- (10) การมีจุดมุ่งหมายของการสอน
- (11) ความเข้าใจผู้เรียน
- (12) ภูมิหลังของผู้เรียน
- (13) การไม่ยึดวิธีการใดวิธีการหนึ่งเท่านั้น
- (14) การเรียนการสอนที่ดีเป็นพลวัต (Dynamic) กล่าวคือมีการเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาทั้งในด้านการจัดกิจกรรม การสร้างบรรยากาศ รูปแบบเนื้อหาสาระเทคนิค และ วิธีการ
- (15) การสอนในสิ่งที่ไม่ไกลตัวผู้เรียนมากเกินไป
- (16) การวางแผนการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ

การจัดการเรียนการสอน ทั่วไปครูสามารถออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ตามแนวทาง ต่อไปนี้

1.การจัดกิจกรรมเอื้ออำนวยให้เกิดการสร้างความรู้ (Construct)

1.1 ให้ผู้เรียนได้ทบทวนความรู้เดิม เช่น ในการเรียนการสอนในรายวิชาที่เกี่ยวกับภาษา อาจจะมีการทบทวนคำศัพท์พื้นฐาน ไวยากรณ์พื้นฐานในระดับมัธยมปลาย หรือให้พูดแนะนำตัวเองแบบง่ายๆก่อนการเริ่มเรียนเนื้อหาใหม่ หรือการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) ก็เป็นวิธีการทบทวนความรู้เดิมของผู้เรียน นอกจากนี้ยังทำให้ผู้สอนรู้ว่าความรู้เดิมของผู้เรียนแต่ละคนเป็นอย่างไร

1.2 ให้ผู้เรียนได้รับ /แสวงหา/รวบรวมข้อมูล/ประสบการณ์ต่างๆ

1.3 ให้ผู้เรียนได้ศึกษาข้อมูล ทำความเข้าใจ และสร้างความหมายข้อมูล/ประสบการณ์ต่างๆ โดยใช้กระบวนการคิดและกระบวนการอื่นๆ ที่จำเป็น

1.4 ให้ผู้เรียนได้สรุปจัดระเบียบ/โครงสร้างความรู้

1.5 ให้ผู้เรียนได้แสดงออกในสิ่งที่ได้เรียนรู้ด้วยวิธีการต่างๆ ในการเรียนการสอนนั้นครูเป็นผู้แนะนำผู้เรียนให้ฝึกถ่ายทอดความรู้ที่ได้รับออกมาในรูปแบบต่างๆ ได้ ยกตัวอย่างในรายวิชาการอ่านภาษาจีน ผู้สอนควรให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะพื้นฐานทางภาษาทั้งสี่ด้านคือ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน เช่น หลังจากที่ผู้เรียนอ่านเนื้อเรื่องหรือบทความจบ ให้นักศึกษาฝึกถ่ายทอดความรู้เข้าใจด้วยการพูดออกเป็นภาษาจีนในระยะเวลาที่กำหนด หรือให้นักศึกษาเสนอข้อมูลในรูปแบบอื่นๆ เช่น นำเสนอเป็นกราฟ แผนภูมิ แผนที่ หรือวาดภาพจากเนื้อเรื่องหรือบทความที่อ่าน (ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับข้อมูลหรือเนื้อหาเป็นหลัก) โดยผู้สอนและผู้เรียนช่วยกันอภิปราย ทั้งนี้ผู้เรียนจะได้ฝึกทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนไปพร้อมๆกัน (ผู้เขียน)

2.การจัดกิจกรรมที่เอื้ออำนวยให้เกิดการมีปฏิสัมพันธ์ (Interaction) คือ การจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้กระทำสิ่งต่างๆ หรือการกระทำบางสิ่งบางอย่าง ดังต่อไปนี้

2.1 ให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลต่างๆ ได้แก่ การพูดอภิปรายกับเพื่อน กับครู หรือผู้เกี่ยวข้องกับการทำงาน ผู้ที่สามารถให้ข้อมูลบางอย่างที่ผู้เรียนต้องการได้

2.2 ให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ เช่น ฝึกแปลป้ายประกาศ หรือแปลข้อความต่างๆ ที่พบเห็นได้ในบริเวณสถานศึกษาเป็นภาษาจีน อาจแปลด้วยปากเปล่า หรือเขียนก็ได้ (ผู้เขียน)

2.3 ให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ เช่น สังเกตพฤติกรรมของสัตว์ สภาพท้องฟ้า อากาศและถ่ายทอดออกมาเป็นภาษาจีน (ผู้เขียน)

2.4 ให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมทางด้านสื่อโสตทัศน์ วัสดุ และเทคโนโลยีต่างๆ เช่น ให้ผู้เรียนไปหาข้อมูลจากคอมพิวเตอร์ หรือให้อ่านใบความรู้ ใบงาน หรือใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ต่างๆ ในการเรียน ยกตัวอย่างเช่น ในรายวิชาการอ่านภาษาจีน ผู้สอนมอบหมายให้ผู้เรียนหาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตเกี่ยวกับ เพลงจีนที่ผู้เรียนสนใจหรือชื่นชอบ จากนั้น นำบทเพลงแปลเป็นภาษาไทย ฝึกร้องและมาสอบร้องเพลงจีนทีละคน โดยขณะสอบร้องเพลงผู้เรียนสามารถเปิดดนตรีประกอบการร้องเพลงได้ เป็นต้น (ผู้เขียน)

3.การจัดกิจกรรมที่เอื้ออำนวยให้ผู้เรียนได้เคลื่อนไหวร่างกาย (Physical Participation) คือ การจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเคลื่อนไหวอวัยวะหรือกล้ามเนื้อต่างๆ เป็นระยะๆ ตามความเหมาะสมกับวัย วุฒิภาวะ และความสนใจของผู้เรียน

4.การจัดกิจกรรมที่เอื้ออำนวยให้ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการ คือ การจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ผ่านกระบวนการต่างๆ เช่น กระบวนการแสวงหาความรู้ กระบวนการกลุ่ม กระบวนการศึกษด้วยตนเอง กระบวนการจัดการ กระบวนการแก้ปัญหาและตัดสินใจ กระบวนการทำงาน กระบวนการอื่นๆ โดยครูจัดกิจกรรม สถานการณ์ หรือกำหนดให้ผู้เรียนหาข้อมูลหรือความรู้โดยใช้กระบวนการดังกล่าวเป็นเครื่องมือ เช่น เมื่อผู้เรียนอ่านบทอ่านภาษาจีนแล้ว ผู้เรียนต้องนำเอาความรู้ที่ได้มาประยุกต์ใช้โดยการถ่ายทำรายการสอนภาษาจีน การจำลองสถานการณ์ที่ต้องนำความรู้ที่เรียนไปมาปรับใช้ ยกตัวอย่างประกาศในสถานีรถไฟ ประกาศในสนามบิน ประกาศในสถานที่ท่องเที่ยว โดยผู้เรียนต้องถ่ายทำออกมาในรูปแบบวิดีโอ โดยผู้สอนสามารถตรวจสอบความถูกต้องหรือข้อผิดพลาดจากวิดีโอซีดีได้

5.การจัดกิจกรรมที่เอื้ออำนวยให้เกิดการประยุกต์ใช้ความรู้ (Application) คือ การจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนมีโอกาสได้กระทำสิ่งต่างๆ ดังต่อไปนี้

5.1 ได้นำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์อื่นๆ ที่หลากหลาย

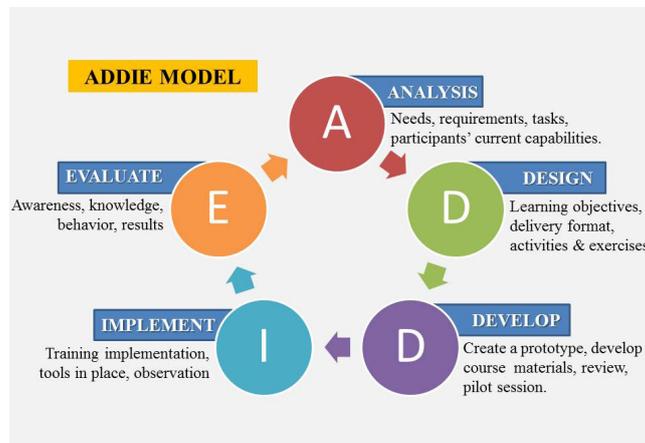
5.2 ได้ฝึกฝนพฤติกรรมการเรียนรู้จนเกิดความชำนาญ โดยครูจัดสถานการณ์ แบบฝึกหัด หรือโจทย์ปัญหาให้ผู้เรียนได้ลงมือกระทำ เพื่อให้เกิดความมั่นใจและความชำนาญในการที่จะนำเอาความรู้ที่นำมาใช้เป็นประจำในชีวิตจริง (<http://lms.thaicyberu.go.th>, 20 เมษายน 2557)

อย่างไรก็ตามในการออกแบบรายวิชาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญต้องพิจารณาตามธรรมชาติของรายวิชานั้นๆ เนื้อหาของรายวิชา และรายวิชาที่แตกต่างกันก็ย่อมต้องมีการออกแบบกิจกรรมการสอนที่แตกต่างกันไปเช่นกัน

การออกแบบและพัฒนารายวิชาการอ่านภาษาจีนในระดับอุดมศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

การจัดการเรียนการสอนแบบ ADDIE MODEL

การออกแบบการเรียนการสอนเป็นกระบวนการแก้ปัญหาการสอน โดยการวิเคราะห์เงื่อนไขหรือข้อกำหนดอย่างเป็นระบบ การออกแบบการเรียนการสอน เช่น แบบจำลองของสถาบันพัฒนาการสอนสหรัฐอเมริกา (IDI) แบบจำลองของแคมป์ มิริสัน และรอส (1994) แบบจำลองของกาเย บริกส์และแวกเกอร์ (1992) แบบจำลองของดิก คಾರೆ (1996) เป็นต้น บทความนี้ขอเสนอการออกแบบการสอนตามแนวคิด ADDIE Model ของควิน ครูส (Kruse, 2008) คือ กระบวนการออกแบบระบบการเรียนการสอนที่เป็นที่ยอมรับในระดับสากลและสามารถนำมาใช้พัฒนาการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีกระบวนการทั้งหมด 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) Analysis (การวิเคราะห์) เป็นขั้นตอนการวิเคราะห์และทำความเข้าใจข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวกับผู้เรียน เนื้อหาบทเรียน รวมถึงการวัดและประเมินผล 2) Design (การออกแบบ) เป็นขั้นตอนการออกแบบเกี่ยวกับบทอ่านที่จะนำมาใช้ในการเรียน กิจกรรมการเรียนการสอน วิธีการนำเสนอบทเรียน และแบบทดสอบ 3) Development (การพัฒนา) เป็นการพัฒนาบทเรียนตามที่ได้วิเคราะห์และออกแบบเพื่อให้ได้มาซึ่งบทเรียนที่ใช้ในกิจกรรมการอ่าน 4) Implement (การนำไปใช้) การนำบทอ่านที่ได้คัดเลือกมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน 5) Evaluation (การประเมินผล) เป็นขั้นตอนการประเมินผลผู้เรียน เพื่อนำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไข และพัฒนาบทเรียนที่ได้ให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด

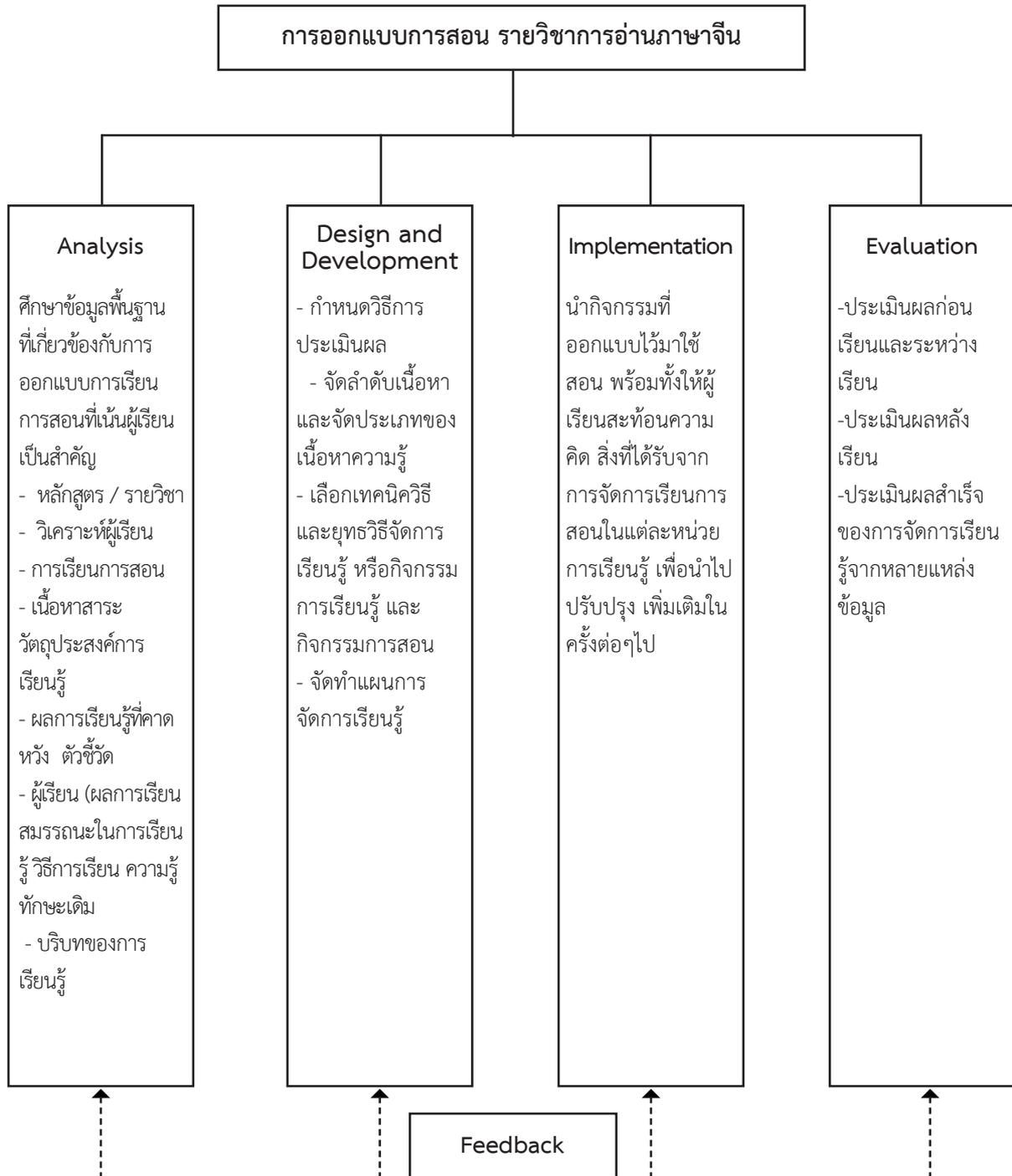

รูปภาพที่ 1 ADDIE MODEL

ที่มา <http://ivanteh-runningman.blogspot.com/2013/07/addie-model.html>

จากกระบวนการพัฒนาการออกแบบการเรียนการสอนด้วยรูปแบบ ADDIE Model ของควิน ครูส (Kruse, 2008) ซึ่งเป็นวิธีการเชิงระบบ คือ มีการจัดองค์ประกอบของระบบในกรอบความคิดของตัวป้อนของกระบวนการ กลไกควบคุมผลผลิต และข้อมูลป้อนกลับ มีการนำเสนอผังของระบบในรูปแบบที่สมบูรณ์ จึงเป็นแนวคิดหลักในการนำเสนอการออกแบบการเรียนการสอนในรายวิชาการอ่านภาษาจีน 1 ในครั้งนี้

แบบจำลองการพัฒนาการเรียนการสอน ที่อาศัยวิธีการเชิงระบบมาเป็นกรอบแนวคิดในการออกแบบการเรียนการสอนรายวิชา การอ่านภาษาจีน ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในฐานะภาษาต่างประเทศ ดังรูปภาพที่ 2

รูปภาพที่ 2 ขั้นตอนการออกแบบการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ รายวิชาการอ่านภาษาจีน ตามแนวคิดรูปแบบ ADDIE Model (Kruze,2008)

จากแผนภาพแสดงให้เห็นว่าผู้สอนจะต้องมีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในการสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับผู้เรียน ดังนั้นผู้สอนจึงได้ดำเนินการ 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นวิเคราะห์ (Analysis)

1.1 วิเคราะห์หลักสูตร วิเคราะห์คำอธิบายรายวิชาการอ่านภาษาจีน โดยคำอธิบายรายวิชาการระบุว่านักศึกษาต้องศึกษาทฤษฎีการอ่านและสามารถความเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ วิเคราะห์จุดมุ่งหมายรายวิชา วัตถุประสงค์รายวิชา วิเคราะห์ผลการเรียนที่คาดหวัง วิเคราะห์ผู้เรียน สัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนภาษาจีนหลายๆ ท่านเกี่ยวกับวิธีการสอนอ่านภาษาจีน ศึกษาเทคนิคและกลยุทธ์ที่ใช้ในการสอนอ่านภาษาจีน โดยเลือกเทคนิคและกลยุทธ์ที่ใช้ในการอ่าน ดังนี้

- เทคนิคการเดาคำศัพท์จากหมวดนำอักษรจีน (猜词技能)
- เทคนิคการเดาคำศัพท์จากบริบทของประโยค
- กลยุทธ์การอ่านแบบข้าม (跳读)
- กลยุทธ์การอ่านแบบคร่าวๆ (略读)
- กลยุทธ์การอ่านแบบตรวจสอบ (查读)
- กลยุทธ์การอ่านแบบจับใจความ (通读)
- กลยุทธ์การอ่านแบบละเอียด (细读)

1.2 อาจารย์และนักศึกษาประชุมพูดคุยเพื่อกำหนดเนื้อหาของบทเรียน เพื่อให้ให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการเลือกบทอ่านตามความสนใจและความสามารถของนักศึกษา ในขั้นตอนนี้จะเป็นการหาความต้องการของผู้เรียน สามารถจัดทำเป็นลักษณะ Focus Group (สนทนากลุ่ม) โดยมีข้อกำหนดว่าบทอ่านจะต้องมีเนื้อหาเกี่ยวกับธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม ความเชื่อ การดำรงชีวิต สถานที่สำคัญหรือการใช้ภาษาของชาวจีน

1.3 วิเคราะห์บริบทการเรียนรู้ สภาพแวดล้อม ห้องเรียน อุปกรณ์อำนวยความสะดวกต่างๆ

1.4 วิเคราะห์ภาระงาน ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังเพื่อกำหนดวิธีการวัดและประเมินผล

2. ขั้นตอนออกแบบ (Design) และ 3. ขั้นพัฒนา (Development) จากขั้นตอนที่ 1 เมื่อได้ผลจากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลแล้ว นำเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้มาคัดสรรบทอ่าน ซึ่งประกอบด้วยบทเรียนจำนวน 4 บท ได้แก่

- บทเรียนเรื่อง ความเชื่อของชาวจีน
- บทเรียนเรื่อง วัฒนธรรมของชาวจีน
- บทเรียนเรื่อง อาหาร
- บทเรียนเรื่อง สถานที่สำคัญ

ในแต่ละบทเรียนประกอบด้วยบทอ่านจำนวน 2 บทอ่าน ประกอบด้วยเนื้อหา ภาพประกอบ สื่อที่เป็นภาพเคลื่อนไหวแบบฝึกหัดและแบบทดสอบ โดยมีขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน ดังนี้

1) ขั้นเตรียมความพร้อมก่อนเรียน (Flipped Classroom) ขั้นตอนนี้จะมีการใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการจัดการเรียนการสอน

- ให้ผู้เรียนเตรียมอ่านบทอ่านที่จะเรียนมาล่วงหน้า อาจจะให้บทอ่านเป็นใบงาน ส่งเป็น e-mail ลงเนื้อหาของบทอ่านในเฟซบุคกลุ่ม หรือให้ผู้เรียนดูคลิปวิดีโอที่เกี่ยวข้องกับบทอ่าน เพื่อเตรียมความพร้อมของผู้เรียนก่อนเรียนจริงในชั้นเรียน

- ผู้เรียนจดบันทึกความเข้าใจจากสิ่งที่อ่านหรือได้ดูไปแล้วล่วงหน้า ในขั้นตอนนี้สามารถประเมินผู้เรียนว่าได้มีการเตรียมบทอ่านมาล่วงหน้าหรือไม่ โดยตรวจสอบได้จากการจดบันทึกหรือสรุปของผู้เรียนในชั่วโมงเรียน

2) ขั้นทดสอบก่อนเรียน (Pre-Test) เพื่อต้องการทราบถึงความพร้อมของผู้เรียนว่ามีความรู้ในเรื่องที่เรียนอยู่ในระดับใด การทดสอบก่อนเรียนจะช่วยให้ผู้สอนสามารถตัดสินใจในการนำเสนอเนื้อหาให้แก่ผู้เรียนได้เป็นอย่างดี และตรวจสอบว่าผู้เรียนได้เตรียมทำความเข้าใจบทอ่านมาแล้วล่วงหน้าหรือไม่ (จากขั้นเตรียมความพร้อมก่อนเรียน) ในขั้นนี้สามารถตรวจสอบได้โดยให้ผู้เรียนจดบันทึกและนำเสนอในต้นชั่วโมง หรืออาจจะเป็นแบบทดสอบความรู้ความเข้าใจ

3) กระตุ้นหรือเร้าความสนใจ (Motivation) เพื่อเป็นการนำผู้เรียนเข้าสู่บทอ่านที่จะเรียนโดยการตั้งคำถาม ให้ดูรูปภาพ หรือภาพเคลื่อนไหว คลิปวิดีโอ หรือการฟังเพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับบทเรียน เช่น บทเรียนเรื่องอาหาร ในเนื้อหาจะพูดถึงอาหารเกาหลีซึ่งมีความคล้ายคลึงกับวัฒนธรรมจีน รวมถึงตัวอักษรที่ใช้ ผู้สอนจะนำคลิปวิดีโอแนะนำการทำอาหารเกาหลีมาให้ผู้เรียนได้ดูก่อนเริ่มเรียนบทอ่าน นำภาพเกี่ยวกับวัฒนธรรมเกาหลีและสถานที่สำคัญมาให้นักศึกษาดูเพื่อกระตุ้นความสนใจ

4) ขั้นอ่าน (Reading) ประกอบด้วยขั้นตอนย่อยดังนี้

- หาความหมายของศัพท์ วลี สำนวนที่ปรากฏในบทอ่าน พร้อมให้ตัวอย่างประกอบ

- ผู้เรียนอ่านเนื้อเรื่องที่ละเอียดหรือที่ละตอน ตามระยะเวลาที่กำหนด พร้อมตั้งคำถามเพื่อทดสอบความเข้าใจ

- ผู้เรียนฝึกเติมข้อความจากประโยคขยายเปิดจากเนื้อเรื่องให้สมบูรณ์ตามที่ผู้สอนกำหนดให้ โดยฝึกใช้สำนวนของตนเอง

- ทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยคและเรียงโครงสร้างอนุเฉท ผู้สอนให้ประโยคมาจำนวนหนึ่ง ผู้เรียนฝึกเรียบเรียงประโยคและต่อประโยคให้เป็นลำดับเหตุการณ์ที่สมบูรณ์ อาจจะให้ฝึกทำเป็นกลุ่มหรือรายบุคคล

5) ขั้นสร้างข้อมูลใหม่ (Create New Data) ในขั้นตอนนี้ผู้เรียนต้องนำข้อมูลที่ได้จากการอ่าน มานำเสนอในรูปแบบใหม่ในรูปแบบ ตาราง แผนภูมิ รูปภาพ กราฟ แผนที่ หรือบทสนทนาตามความเหมาะสมของข้อมูล ยกตัวอย่างเช่น บทเรียนเรื่องสถานที่สำคัญ บทอ่านเกี่ยวกับพระราชวังฤดูร้อน เมื่อผู้เรียนอ่านบทอ่านและทำความเข้าใจกับบทอ่านแล้ว ผู้เรียนจะต้องเขียนบทสนทนาเป็นภาษาจีน โดยเรียบเรียงใหม่เป็นภาษาของตนเองและจะต้องนำเสนอบทอ่านในรูปแบบของแผนที่ของพระราชวังฤดูร้อนและนำเสนอเป็นรายการท่องเที่ยว โดยก่อนการถ่ายทำผู้เรียนจะต้องให้ผู้สอนตรวจทานบทสนทนาที่แต่งขึ้นเพื่อปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้จริง ในขั้นตอนนี้จะทำให้ผู้เรียนได้ฝึกทำความเข้าใจบทอ่าน ฝึกสื่อสารโดยการพูดด้วยภาษาจีน ฝึกใช้เทคโนโลยีในการเรียน

- นักศึกษาจะต้องจับกลุ่ม กลุ่มละไม่เกิน 4 คน เขียนสคริปเป็นภาษาจีน โดยดัดแปลงมาจากบทอ่าน พร้อมทั้งถ่ายทำเป็นรายการตามสคริปที่เตรียมไว้

- ในขั้นนี้สามารถประเมินความเข้าใจของผู้เรียนจากบทอ่านได้ ผู้เรียนจะถ่ายทอดออกมาเป็นการพูดสื่อสาร สามารถตรวจสอบความถูกต้องของรูปประโยค ไวยากรณ์ การออกเสียง ผู้สอนทำการจดบันทึกช่วงเวลาที่ปรากฏในวิดีโอได้ว่าผู้เรียนออกเสียงหรือมีรูปไวยากรณ์ผิดในช่วงเวลาใด

- นักศึกษาสามารถนำผลงานที่ได้สะสมเป็น Portfolio ได้

6) ขั้นทดสอบหลังเรียน (Post-Test) เพื่อตรวจสอบความเข้าใจผู้เรียนอีกครั้ง

7) ขั้นวัดและประเมินผล (Evaluation) ผู้สอนสามารถวัดและประเมินผลความเข้าใจของผู้เรียนได้จากผลงานของผู้เรียนในรูปแบบคลิปวิดีโอ แผนที่ แผนภูมิ รูปภาพฯ และให้ผู้เรียนสามารถวัดและประเมินผลเพื่อนร่วมชั้นได้

4. ขั้นนำไปใช้ (Implement) ผู้สอนเตรียมความพร้อมของเอกสารบทอ่าน สื่อที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน ห้องเรียน อุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน เช่น คอมพิวเตอร์ โปรเจคเตอร์ เป็นต้น มีการแจ้งวัตถุประสงค์รายวิชาให้ผู้เรียนได้ทราบ

5. ชั้นประเมิน (Evaluation) ผู้สอนควรจะต้องประเมินตนเองว่าที่สอนไปแล้วนั้น สอนแบบใดได้ผลอย่างไร เพื่อนำผลมาพัฒนาและปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน มีการบันทึกหลังการสอน และให้ผู้เรียนเขียนสะท้อนคิด (Reflection) ทุกครั้งหลังจากที่เรียนจบบทเรียน เพื่อผู้สอนนำมาปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนในครั้งต่อไป

จากขั้นตอนและกระบวนการจัดการเรียนการสอนรายวิชาการอ่านภาษาจีน ของสาขาการสอนภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากรที่กล่าวมาข้างต้นนั้น จะเน้นให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเลือกเนื้อหาที่จะเรียน วิธีการเรียน กิจกรรมการเรียนการสอน โดยผู้เรียนสามารถออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนร่วมกับผู้สอนได้ เพราะการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญนั้น ความต้องการและความรู้ความสามารถของผู้เรียนเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด ส่วนผู้สอนจะเปลี่ยนบทบาทจากผู้บอก อธิบายหรือบรรยายเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนแทน

ระบบติดตามประเมินผลของกระบวนการ

1. ระหว่างจัดการเรียนการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สะท้อนคิด (Reflection) ต่อวิธีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ต่อหน่วยการเรียนรู้ต่างๆ โดยผู้เรียนได้สะท้อนคิดในภาพรวมว่า การเรียนโดยการถ่ายทำเป็นคลิปวิดีโอทำให้ได้ฝึกทักษะในด้านอื่นๆ เช่น ได้ฝึกทักษะการสื่อสาร ทักษะการใช้เทคโนโลยี การทำงานร่วมกับผู้อื่นและความรับผิดชอบ ได้เรียนรู้เพิ่มเติมที่เป็นเนื้อหาบทเรียน ที่สำคัญได้เพิ่มพูนทักษะด้านการอ่านและการแปล

2. หลังจัดการเรียนการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ หรือเมื่อเสร็จสิ้นภาคการศึกษา ผู้เรียนจะทำการประเมินผู้สอนในระบบการประเมินของมหาวิทยาลัย เพื่อให้ผู้สอนนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไขกระบวนการสอนในภาคการศึกษาต่อไป ดังนั้นคือ ผู้เรียนอยากให้เพิ่มเวลาเรียนให้มากขึ้น ต้องการออกไปทัศนศึกษานอกสถานที่ ที่เพิ่มเกม ให้ผู้สอนมีการคอมเมนต์งานในชั้นเรียน และต้องการให้เน้นที่ภาระงานมากกว่าการสอบเพื่อจะได้เป็นคะแนนเก็บ ซึ่งจากการประเมินของผู้เรียนในระบบของมหาวิทยาลัยเป็นหลักฐานชิ้นสำคัญที่ช่วยให้ผู้สอนสามารถนำมาปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนได้ในภาคการศึกษาต่อไป

เนื่องจากผู้เรียนเปลี่ยนไปทุกภาคการศึกษา ประเด็นที่สำคัญในการจัดการเรียนการสอนคือ ผู้สอนต้องวิเคราะห์ผู้เรียนและความต้องการของผู้เรียนก่อนทุกครั้ง เพราะผู้เรียนแต่ละคนมีพื้นฐาน ความรู้ความเข้าใจที่แตกต่างกัน ผู้สอนต้องเป็นผู้ที่ช่างสังเกต เอาใจใส่ผู้เรียน การให้ผู้เรียนเข้ามามีส่วนร่วมในการออกแบบการจัดการเรียนการสอนนั้นถือเป็นขั้นตอนหนึ่งที่ทำให้ทราบความต้องการที่แท้จริงของผู้เรียนเพราะสิ่งที่สำคัญที่สุดในการเรียนการสอนก็คือผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน

บรรณานุกรม

- ก่อ สวัสดิพานิชย์. (ม.ป.ป.). *แนวคิดและทฤษฎีเบื้องต้นเกี่ยวกับการบริหารการศึกษา* [เอกสารอัดสำเนา]. กรุงเทพฯ: สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ.
- กาญจนา คุณารักษ์. (2553). *การออกแบบการเรียนการสอน* (พิมพ์ครั้งที่ 4). นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- คณะอนุกรรมการปฏิรูปการเรียนรู้. (2543). (ร่าง) *การปฏิรูปการเรียนรู้ ผู้เรียนสำคัญที่สุด* [เอกสารอัดสำเนา]. ม.ป.พ.: ม.ป.ท. ไชยยศ เรืองสุวรรณ.(2553). *เทคโนโลยีการศึกษา: ทฤษฎีและการวิจัย*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง.(2554). การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. *วารสารครุศาสตร์ศึกษาศาสตร์*, 3(4).
- อุทัย บุญประเสริฐ. วิธีการหรือเทคนิคเชิงระบบและแนวทางในการบริหารโรงเรียน. ใน *รายงานการสัมมนาหลักและแนวทางในการบริหารโรงเรียนอย่างเป็นระบบ*(หน้า1-33). 20 สิงหาคม 2539 ณ สว่างคนิवास จังหวัดสมุทรปราการ.
- Dick W., & Carey L. (1985). *The Systematic Design of Instruction*. New York: Harper Collins
- Kruse, K. (2008). Instructional design. Retrieved March 14, 2008, from <http://www.cognitivedesignsolutions.com/Instruction/LearningTheory.htm>.
- Teh, Ivan. (2014). *Addie Model*. Retrieved April 20, 2014, from <http://ivanteh-runningman.blogspot.com/2013/07/addie-model.html>
- Xiaobin, Zhou. (2010). *The Guidance of Teaching Chinese to Speakers of Other Languages*. China: Zhong Shan University Press.
- Ying, Chi Lan., & Bian, Zhai Yan. (2014). *International Chinese Teaching Methods and Techniques for Teaching Reading and Writing*. China: Beijing Language and Culture University Press.
- 周小兵. (2008). *汉语阅读教学理论与方法*, 北京: 北京大学出版社。